

toriserede til at meddele Bvittering for indleverede Postforsendelser, de saakaldte Postfuldmægtige. Ved Postkontorerne i 4de Lønningssklasse er Forretningsmængden ikke saa stor, at Postmesteren behøver Assistance af en Kontorbefjant af ovennævnte Art, og skulde det paa Grund af særlige Omstændigheder, saasom Postmesterens Svagelighed og fremrykkede Alder eller Lignende, være nødvendigt at tildele et af Kontorerne i denne Klasse Fuldmægtig, bør det ske paa den hidtil i saa Henseende anvendte Maade, saaledes at den Saagjældende faaer Autorisation som Postfuldmægtig paa Postmesterens Ansøgning og Tilsvaer. — Med Hensyn til de Vilkaar, hvorunder de foransførte Bestillingsmænd skulle stilles er det, da den Tjeneste, der paahviler en Fuldmægtig ved et større Postkontor, er forbundet med det samme Arbejde og Ansvar som en kjøbenhavnst Expedients eller en Expedients ved de bevægelige Postkontorer, ligesom de ogsaa i deres nuværende Stillinger i Postmestrenes private Tjeneste oppebære Indtægter, der svare til Expedienternes Lønninger, anset for rigtigt at stille dem lige med Postexpedienterne, og de ere derfor i Lovforslaget optagne som hørende til 4de Lønningssklasse.

Ogsaa i en anden Henseende, foruden de ovenfor omtalte, er der i de siden 1870 forløbne Aar foregaaet en Udsvikling af Postvæsenet, som ikke i et tilsvarende Forhold har fundet Sted i de tidligere Tidsrum, idet Antallet af Posthusene er blevet i høi Grad forøget derved, at der paa en stor Mængde Landstationer er oprettet selvstændige Postkontorer, medens saadanne tidligere saa godt som udelukkende fandtes i Kjøbstæderne. Paa den Tid, da Loven af 2den Juli 1870 emanerede, fandtes der udenfor Kjøbenhavn 105 Posthuse, hvoraf 82 vare optagne i Lønningssklasserne, medens 23 bestode som saakaldte „mindre Postexpeditioner“, der lignedes med en samlet Godtgjørelse, indbefattende Vederlag for de med Bestyrelsen forbundne Udgifter. I de siden den Tid indtil Udgangen af 1886—87 forløbne Aar er Antallet af Posthuse udenfor Kjøbenhavn vøret til 212, saaledes at der altsaa nu er ikke mindre end 130 Posthuse, hvis Lønningsforhold ikke ere normerede ved nogen Lønningsslov. Nagtet alle disse Stationer kaldes „mindre Postexpeditioner“ og vederlægges af den paa Finantsloven opførte Sum til „Besjørgelse af mindre Postexpeditioners Forretninger ved Private eller i Forbindelse med andre Bestillinger“, er den største Del af dem dog af en saadan Betydning, at det for Forretningernes forsvarelige Udførelse har været nødvendigt at overdrage Bestyrelsen af dem til

Personer, der ere uddannede i Postvæsenets Tjeneste, og adskillige af disse Posthuse ere med Hensyn til Forretningernes Omfang af samme eller endog betydeligere Størrelse end en Del af de Posthuse, som alt i tidligere Tid ere optagne i Lønningssloven. Bestyrelsen af de vigtigere blandt de her omtalte Postkontorer har derfor kun som en rent midlertidig Foranstaltning kunnet ordnes paa den Maade, at den betales med en samlet Godtgjørelse for Bestyrerens Arbejde og Udgifter, medens det stadig har været Forudsætningen, at de ved en Revision af Lønningssloven maatte indordnes i Lønningssklasserne. Selve blot have Bestyrerne et berettiget Krav paa at blive satte paa lige Vilkaar med andre Bestillingsmænd, der ere i Stillinger af tilsvarende Bestaffenhed og Betydning; men det vil ogsaa af Hensyn til Tjenestens tilbørlige Udførelse ved disse Posthuse være nødvendigt, at de forsynes med et særligt Kontorholdsvederlag til den fornødne Assistance, Bude, Lokale m. v. I nærværende Lovforslag ere derfor Bestyrerne af de større blandt de hidtilværende „mindre Postexpeditioner“ blevne indordnede i Lønningssklasserne, idet man med Hensyn til Udførelsen af, hvilke Kontorer der saaledes skulle tages med, har fulgt den nedenfor nærmere omtalte Regel, ifkun at optage saadanne Posthuse, som have et Brevantal af 45,000 aarlig eller ca. 125 Breve daglig.

Med Hensyn til Lovforslagets enkelte Paragrafer skal iøvrigt bemærkes Følgende:

ad § 1.

Hvad angaaer Embedernes Inddeling i Lønningssklasser, er i det Hele her det samme System anvendt som i de tidligere Lønningsslove af 27de Januar 1852 og 2den Juli 1870.

Foruden Postinspektørerne er ogsaa Overpostmesteren i Kjøbenhavn henført til 1ste Lønningssklasse, da dennes Embede, om end den dermed forbundne Virksomhed tildeles er af en noget anden Bestaffenhed, end Postinspektørernes, idet Overpostmesteren har den umiddelbare Ledelse af Forretningerne ved samtlige kjøbenhavnst Posthuse, jaavel med Hensyn til dets Betydning som til Arbejdet Omfang maa sættes lige med Postinspektørernes, en Stilling, som Overpostmesterembedet ogsaa indtog indtil 1870. — Med Hensyn til, at Postinspektørernes Antal, som nu er 2, foreslaaes forøget til 3, skal Følgende bemærkes: Som udtalt i Indenrigsministeriets Skrivelse af 20de November 1886 til Folkethingets Finantsudvalg samt ogsaa i Anmærkningerne til § 19 af Finantslovforslaget for 1888—89 har den Udsvikling, som